

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:33	19:52	18:51	תל אביב
20:36	19:55	18:49	ירושלים
20:33	19:52	18:51	חיפה

שבת שלום ומבורך!
העלון טעון גניזה

אור הפרשה

פרשת אור מוסדות אור דוד בראשות הרב דניאל זר שליט"א

ו' אייר תשע"ח ♦ גליון 10 ♦ פרשת אחמ"ק

הרב דניאל זר שליט"א

שלא נהגו כבוד זה בזה

כמה חשוב לומר בפה תודה, להחמיא ולשבח את הזולת...

לדון לכף זכות

אין דבר מרגש ומתאים כדי לפתוח בו את הקיץ הקרוב הבעל"ט, כמו פרשת קדושים אותה נקרא בשבוע זה, המעטרת לראשנו עשרות מצוות יקרות ואהובות, משובבות לב ומעשירות את הנפש היהודית. ביניהן, בשלוש מילים בלבד, פותחת לנו התורה צוהר לצורת חשיבה מקורית ומיוחדת, חיובית ומועילה מאוד, ומצווה אותנו לנהוג כך: 'בצדק תשפוט עמיתך'.

בדברי חז"ל, המובאים גם ברש"י, המצוה הזו היא 'הוי דן את כל האדם לכף זכות'. פירושו של דבר, שאם ראינו אדם שאינו נוהג כהוגן, אם נתקלנו באדם שהתנהגותו תמוהה בעינינו – עלינו לחפש את הדרך להגן עליו בתוך מחשבתנו פנימה, להפעיל את גלגלי המוח ועזרי החשיבה שלנו כדי להשאירו באור חיובי למרות צורת התנהגותו, להישאר זכאי בעינינו למרות שהתנהלותו מעוררת תמיהה.

זו מידה אצילית במיוחד, שיש לה גם מאפיינים ייחודיים: ראשית, בניגוד למה שמקובל לחשוב, זו לא מידה טובה, וגם לא מעלה יתירה. זו מצוה עשה לכל דבר, כמו לקרוא קריאת שמע מדי בוקר, לברך ברכת המזון, או להכניס את בננו בבריתו של אברהם אבינו. יתירה מכך, גם אם בעבר לא נהגנו כך, וכבר קבענו במחוננו כי פלוני אישיות לא חיובית בשל התנהגותו - עדיין, ברגע זה אנו מצווים לשנות את החשיבה, ולהפוך את מבטינו כלפיו ולמצוא לו נקודות זכות!

מתאים לך? אמרתי לעצמי, לאדם הזה אני לא עושה רע, ואם היה לי כסף הייתי מחזיר לך גם את החמש יורו הללו.

כמה צריך לכבד את הבריות, ובפרט בכבוד בן ובת הזוג, כמה טלפונים אני מקבל מזוגות, איזה דברים מחרידים קוראים בבתיים פנימה. הבעל בא הביתה ואשתו לא הכינה אוכל, הוא הופך את הבית, וכשהיא מכינה לו כל טוב הוא שוכח להגיד מילה טובה. **מילה אחת וקנית את עולמך? ואתה מרוויח מזה!** רוצה חברים? רוצה בית טוב? תשתמש בפייך להחמיא, לשבח! הרב זאיד סיפר, הוא נסע במטוס עם יהודי אחד מב"ב, עשיר גדול, שאלתי אותו איך זכית לעושר הזה? אמר לו בזכות אשתי. אמר לו ספר לי כיצד ארע הדבר? אמר לו נסענו פעם לכרמיאל לנפוש בשבת, יום שישי באנו למקום ואשתי אומרת לי באתי עם שמלה לבנה פשוטה ונעליים שחורות, ושכחתי בבית את הנעליים בצד כסף... מישהו אחר היה אומר תלבשי מה שיש, אני לא אמרתי כך, אשמח את אשתי... נסעתי הביתה ביום שישי! כדי להביא את הנעליים. אשתו מתקשרת אליו בדרך ואומרת לו היכן אתה, הוא אמר לה נסעתי הביתה בשבילך, האשה התרגשה כל כך ואמרה אני לא מאמינה כו'. בדרך חזר עצרתי לתדלק, פגשתי שם אדם שהתעניין במה אני עוסק, אמרתי לו שאני שף. התברר שהוא בדיוק מחפש שף למוסד שלו, התקבלתי למוסד, ומאז יש לי רשת של בתי אוכל.

כך היא דרכה של תורה, לכבד ולהחמיא. כמה גרושים יש בעולם התווה החילונית? כל זוג שני מתגרש. התורה הקדושה מדריכה אותנו על כל צעד ושעל, מה ללבוש ומה לא, מה לשמוע ומה לא, מה לדבר ומה לא. כמה צריכים לשמוח ולרקוד, לפני מתן תורה, לפני שמקבלים את הטבעת המקשרת בין עם ישראל לבורא עולם. הקב"ה ואוריותא ישראל חד, מי שקרוב לתורה קרוב לקב"ה. מי שקרוב לתורה יש לו מידות טובות והוא יודע להכיר טובה לחבר, לשכן, לאשה ולילדים. שנזכה להתחזק במידות, אמן.

מתוך דרשתו השבועית של הרב דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

בימים אלו, אנו אבלים על מותם של עשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא, שמתו בגלל שלא נהגו בכבוד זה בזה. והיה העולם שמם עד שבא רבי עקיבא והסמין את התנאים רבי שמעון בר יוחאי וחבריו (יבמות סב). הם היו גדולי עולם! ובכל זאת נענשו לפי דרגתם כי הקב"ה מדקדק עם חסידיו כחוט השערה. ואומרים המפרשים שבוודאי היה ביניהם אחוה ורעות ולכן מדגישה הגמרא שהיו "שתים עשרה אלף זוגות" שהיו לומדים בחברותא באחוה ורעות. רק שלא היו מפרגנים ומעודדים זל"ז. ובכל זאת כ"כ נענשו.

סיפור שקרה לאחרונה בלונדון הבירה, מעשה באדם חרדי שיצא בלילה משיעור תורה בדרכו לרכב שלו, הארנק היה בכיס מלא וגדוש, והנה לפתע מולו הוא רואה הר אדם שנובב לעברו: "או שאתה נותן את הכסף חי, או שניקה אותו לבד ממך, מת". הלב שלו החל דופק בפראות, הוא סובב עיניו לכל צד לראות מאין יבוא עזרו, ואת ליבו נשא לשמים. ולפתע הוא קיבל בטחון בקב"ה ואמר לו "לא מתאים לך, אתה לא נראה אדם כזה, אתה רוצה כסף? אני אתן לך, כמה אתה צריך?" אמר לו הגוי, אני צריך שתייה חריפה ולשם כך אני צריך כסף. כמה עולה בקבוק? חמש יורו, אתן לך עשר יורו ועשינו עסק? אמר לו כן. נתן לו, והוא רועד כולו, עולה לרכב ובקושי נסע הביתה.

בבוקר הוא קם בהנץ החמה נוסע להתפלל, מחנה את הרכב באותו מקום בו חנה אתמול, והנה מולו הגוי מאתמול, הלב שלו החל לדפוק

בפראות... והנה הגוי מוציא מכיסו חמש יורו ואומר באתי להחזיר לך את העודף. היהודי פנה אליו ואמר לו, תסביר לי מה קורה פה? אתמול רצית להרוג אותי, ועכשיו אתה מחזיר לי חמש יורו?! אמר לו, דע לך כל החיים שלי הייתי לא יוצלח, אני סטודנט באוניברסיטה ואיני מצליח בכלום, כולם משפילים אותי ואומרים לי אתה לא יוצלח, אתה אפס. מעולם לא קיבלתי מילה טובה מן אדם. כדי לשכוח מהביזיונות אני צריך לשנות, כל לילה אני הולך ולוקח ממישהו אחר. **אבל אתה הראשון שהתייחס אלי כבן אדם, שאמר לי מילה טובה, אמרת לי "אתה נראה אדם טוב, לא**

רגע חושבים
4 עמוד

פינת ההלכה
3 עמוד

פרשת השבוע
3 עמוד

סיפור לשבת
2 עמוד

הודאה ותודה נרגשות לבורא עולם על הנס המופלא. רבי ראובן שמח מאוד על השיפור, אך היטב ידע והבין כי המצב עדיין לא פשוט... האשה עדיין חולה, עדיין זקוקה לרחמי שמים מרובים.

הוא שב והציע: 'אני מציע שתמשיך להחזיק את לומדי התורה הצעירים, צא וברר על עוד ילדים הזקוקים לעזרה בתשלום שכר לימודם, כדי שיזכו לשבת ולעמול בתורה. המשך החזקתם יהיה כ'קרבת תודה' על הנס והשיפור שהתחולל, וגם יעניק זכות כבירה להמשך חיי אשתך כנגד כל הסיכויים. הרי גם עכשיו השיפור הוא מפתיע ובגדר נס, אך המחלה עדיין כאן, ובכל רגע עלולה להכריע את גורל חייה. אין לך זכות שתשמור ותגן עליה כמו החזקת התורה!' - סיים רבי ראובן את עצתו.

רבי יוסף שכבר הכיר את עוצמת הסגולה שבדבר, לא הוצרך למילות זירוה נוספות. הוא שב לתלמוד תורה סמוך, וביקש לשלם את שכר הלימוד של ילד אחד לשנה שלימה, בתשלום אחד, מראש. הוא המשיך לתלמוד תורה נוסף וממנו לשלישי, כשבכל אחד מהם הוא מאמץ ילד שאין להוריו את היכולת הכספית להחזיקו בלימוד התורה, ומשלם את שכר לימודו לשנה מראש, בידעו כי זו ההשקעה הטובה ביותר והמבטיחה ביותר!

חודש ועוד חודש חולף, מצבה של האם ידע עליות ומורדות, שיפורים ונסיגות. היא הצליחה לשרוד, מנצחת במו נשימותיה את תחזיותיהם הקודרות של הרופאים, שלא ידעו כי אי שם ילד לומד תורה, והזכות שלו מגינה עליה, ומסייעת לה להמשיך בחיים. בני המשפחה היו מאושרים, חשו כי קיבלו אמה במתנה, כנגד כל הסיכויים. כל יום בחברתה, כל שעה שהיא עטרה לראשם - הכל רווח, וקריאות ההתפעלות של הרופאים - הן ההוכחה...

אך בסופו של דבר, ביום כ"ג בתמוז תשנ"א גברה מאוד המחלה, והרבנית מלכה שיינין ע"ה נלקחה לבית עולמה, וכאן מגיע הגילוי המטלטל והמרגש, שהסעיר את בני המשפחה בימי השבעה. היטב זכרו כי לפני תקופה שילמו את שכר הלימוד להחזקת תורתם של שלושה ילדים למענה, אך לא זכרו מתי זה היה. הם עברו על הניירת והמסמכים, ועיניהם התעגלו בהפתעה כשגילו בקבלה אותה קיבלו מתלמודי התורה, את אותו התאריך, זהה לחלוטין, מסעיר את הלב:

"כ"ג בתמוז תש"ן. זה היה היום בו בני המשפחה מימנו לשלושה ילדים את החזקת תורתם לשנה מראש. ובאותו תאריך בדיוק, שנה אחרי, עם תום תקופת 'פוליסת הביטוח' של החזקת התורה עבור האם - באותו יום בדיוק ניצחו אראלים, והרבנית נפטרה למגינת כל לב!

סיפור מפעים זה, שצוטט בספר תולדותיו של רבי ראובן גרשונוביץ - 'ניצוצי אש', מפי בעלה הגאון רבי יוסף שיינין שליט"א, הוא סיפור שאינו מותיר מקום להרהור או לערעור. זה לא 'בערך' זה לא 'אולי', זה לא 'אפשר'. זה גילוי מטלטל מכבשונו של עולם, שכאשר האשה היתה במצב של סכנת חיים קיומית, כל עוד עמדה לה פוליסת הביטוח של 'החזקת התורה', כל עוד עמדה לה הזכות הכבירה של לימוד התורה - היא זכתה בחיים, בדיוק ברמת התאריך!

הבה ניקח את המסר הזה לתשומת ליבנו. החזקת התורה היא פוליסת הביטוח הטובה בעולם, היא המעניקה ברכה ואושר אמיתיים מידי שנה בורא עולם. ככל שנחזק את עמודי התורה, ככל שנתמוך בלומדי התורה, ככל שנתאמץ למען עמלי התורה - כך נובטח לברכת שמים אף למעלה מדרך הטבע, שתעמוד לצידנו ותעניק לנו חיי אושר ושמחה!

לשמיעת שיעורי הרב אשר קובלסקי בדף היומי ובנושאים שונים
חייגו עכשיו לקול הלשון: 073-2951342

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

פוליסת ביטוח רוחנית

בזכות מה זכתה אמו של רבי יוסף להתגבר על המחלה...

בני המשפחה אמנם היו בסוד העניינים, אך גם אותם הפתיעה התשובה המצערת והכואבת אותה שמעו מהרופאים. אימם, הרבנית מלכה ע"ה, כבר היתה חולה מזה זמן, ובכל זאת - עדיין התקווה פיעמה בליבם. עד שהגיעו תוצאות בדיקת הסי.טי., וניפצו את התקווה. הרופאים הסבירו שהתוצאות לא מניחות מקום לספק, המצב חמור ממה שחשבו בתחילה, ולמעשה - כבר כמעט לא ניתן לעשות כלום. המחלה מתפשטת בצורה נוראית, הרבנית בסכנת חיים.

אבי המשפחה, הגאון רבי יוסף שיינין שליט"א, מיהר לעדכן את רבו הגאון רבי ראובן גרשונוביץ צ"ל, בבחינת 'מי יש לו חולה בתוך ביתו יילך אצל חכם'. הוא סיפר על התוצאות הכואבות של הבדיקה ועל מסקנותיהם של הרופאים, שמעמידות את עקרת הבית בסכנת חיים ואת המשפחה כולה בטלטלה עזה.

רבי ראובן שמע את הדברים, ומלבו נעקרה אנחה כבידה. הוא חיזק את ראש המשפחה בדברי אמונה וביטחון, הרעיף אמרות חיזוק שסייעו לעמוד בנסיון הקשה. כשנדרש לשאלה מה ניתן לעשות כעצה טובה ומועילה ברמה המעשית, הרהר רבי ראובן ארוכות והשיב תשובה מסעירה:

'בעת הזאת, הזכות הגדולה ביותר היא החזקת

תורה, זכות העומדת להגנה ולהצלה מכל רע. אני מציע לחפש בין תלמודי התורה ילדים שאין להוריהם לשלם את שכר הלימוד הנדרש, ולכן סכנת עזיבת לימוד התורה מאיימת עליהם, ולממן עבורם את שכר הלימוד. כך, בהשקעה טובה בהחזקת לימוד התורה - תקנו לעצמכם זכות כבירה לרפואת אם המשפחה!

רבי יוסף לא הרהר ולו לרגע, ובירר בקרב תלמודי התורה על ילדים שהוריהם לא מסוגלים לעמוד בתשלומי שכר הלימוד. על אתר עמד ושילם בגינם את הסכום הדרוש, ומאותו רגע ואילך - עמדה לזכות האשה זכות כבירה במיוחד של החזקת תורה. לצד הרופאים שפעלו לרפואתה והתרופות שנטלה, עמדה לימינה זכות כבירה של לימוד התורה של ילדי תשב"ר...

ואכן, ההשקעה הטובה והריווחית בעולם לא איכזבה. שלושה חודשים חלפו, ובבדיקת סי.טי. נוספת - התברר בני המשפחה על שיפור ניכר במצב. הרופאים הופתעו, לא האמינו כי נס כה גדול מתחולל לנגד עיניהם. מה שהם לא ידעו, שזכות החזקת התורה פועלת מאחורי הקלעים, מסייעת ממרומים לאשה להתגבר על מחלתה...

כשרבי יוסף התברר על השיפור, התרגש מהמידע החדש ושוב הלך לספר לרבו - רבי ראובן גרשונוביץ, כשפיו אינו פוסק מלמלל מילות

רוצים לקבל עדכונים מדליקים ישירות לנייד?

הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ של 'שיבת אור דוד'

ותקבלו בכל יום לנייד שלכם הלכות, מאמרים, הרצאות, סיפורים ועוד.

להצטרפות

הוסיפו את המספר 054-240-20-31 לאנשי הקשר שלכם ושלחו בוואטסאפ את המילה "הצטרפות"

פרשת השבוע

פרשת קדושים

פרשת קדושים

בפרשה מציינו כמה ציווים ואזהרות שהתורה מצווה ומזהירה אותנו כיצד על האדם להתנהג עם חבירו. בתחילת יש ציווים שלא לפגוע בממונו של הזולת "לא תגנובו, לא תכחשו.. לא תעשוק את רעך ולא תגזול" ואח"כ נוספים עוד ציווים "לא תקלל קרש ולפני עור לא תתן מכשול ויראת מאלקיך". בנוסף לכל אלה מציינו מצוות עשה בציווי "בצדק תשפוט עמיתך" ובאו חז"ל וביארו (גמ' שבועות ל ע"א) שציווי זה על כל אדם לדון את חבירו לכף זכות. ובהמשך נאמר "לא תלך רכיל בעמך" ובגמ' (כתובות מ"א) אזהרה למוציא שם רע מניין, א"ר אלעזר, לא תלך רכיל. עוד אמרו בגמ' בירושלמי (פאה פ"א הלכה א) על הפסוק "לא תלך רכיל" תנא ר' ישמעאל, זו רכילות, זו לשון הרע, [ולמה כן], תנא ר' נחמיה שלא תהא כרוכל הזה שמטעים דבריו של זה לזה ושל זה לזה. ע"כ. מכל ציווים

כלאים, אי אפשר לבוא על ערוה. אלא אפשר, אבל מה אעשה ואבי שבשמים גזר עלי. תלמוד לומר "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי". נמצא הפורש מן הערוה מקבל עליו עול מלכות שמים. ע"כ. והביאור בזה שמדברי ר' אליעזר אנו למדים דבר גדול כי בעיקר חביב להקב"ה שבירת התאוה והרצון של האדם. כי אין הפירוש רק שיגיד אפשי ובאמת אין לו תאוה לזה, הלא זה שקר תועבת ה' שפתי שקר. אלא האדם מחויב למרות תאוותו ורצונו ובאמת אפשי ואחרי הכל מחויב אני לשבור רצוני מפני רצונו יתברך.

ובתורת כהנים דרשו חז"ל אם אתם מקדישים את עצמכם מעלה אני עליכם כאילו קידשתם אותי. מסביר המלבי"ם 'אם מקדישים אתם את עצמכם היינו לפרוש ולהתנשא מכל דרכי החומר והטבע אל עניינים גבוהים ונעלים מכל ענייני בשר, אזי מעלה אני עליכם כאילו קידשתם אותי' כלומר שה'קדושה' הנאמרת אצל הקב"ה הוא מה שיעלה מן ההנהגה הטבעית אל ההנהגה הניסית פלאית. שאם הטבעיים מושלים באדם והנפש נמשכת אחר החומר והטבע, אזי גם בעולם שורר הטבע והעולם מתנהג כפי סדרי ומנהגי מערכת הטבע והאדם נמצא תחת חכמת הטבעיות. אבל כאשר מתקדש האדם ומתנשא מן החומר אל הנהגה עליונה על טבעית גם בעולם יתקדש שם ה' ותתעורר הנהגה ניסית ופלאית.

הרב משה דיין שליט"א ראש הכולל "קנין הלכה" ומדריך חתנים בישיבת אור דוד

אם מסופק אם ספר אתמול או לא, פסק מרן בשולחן ערוך (סימן תפט' סעיף ח') שיוכל להמשיך לספור שאר הימים בברכה, והטעם הוא משום שיש כאן ספק ספיקא, שספק אתמול ספר ספק לא ספר, ואם תאמר שלא ספר ספק הלכה כדעת ר"י בעל התוספות שכל לילה ולילה זה מצוה בפני עצמה ואז יוכל להמשיך ולספור בברכה, והוא הדין אם הוא מסופק אם ספר בלילה הקודם את המספר הנכון או לא (ולא ספר ביום את המספר הנכון), שיוכל לספור בהמשך הלילות עם ברכה.

וכן אותו הדין אם ספר רק את הימים כמו שצריך באותו יום וטעה במנין השבועות (כגון שהיום יט' לעומר והוא אמר היום תשעה עשר יום לעומר שהם שלושה שבועות), או להיפך שאמר את השבועות כהוגן וטעה במספר הימים (כגון שהיום יט' לעומר והוא אמר היום עשרים יום לעומר שהן שני שבועות וחמשה ימים), לכן אם נזכר באותו הלילה או ביום למחרת בבוקר יחזור ויספור כמו שצריך בלא ברכה, אולם אם שכח ונזכר רק בלילה למחרת יכול להמשיך ולספור את העומר בברכה משום ספק ספיקא.

וכן אם ספר רק את הימים ולא ספר את השבועות, או להיפך שספר רק את השבועות ולא ספר את הימים, נחלקו בזה גדולי האחרונים, ולהלכה אם נזכר באותו לילה או ביום למחרת בבוקר יחזור ויספור כמו שצריך בלא ברכה, אולם אם שכח ונזכר רק בלילה למחרת יכול להמשיך ולספור את העומר בברכה משום ספק ספיקא.

נשים פטורות ממצות ספירת העומר כיון שזה מצוה שיש לה זמן וכל מצוות שיש לה זמן קבוע נשים אינן חייבות, אבל אם הנשים רוצות לספור ספירת העומר בלא ברכה רשאיות, אולם על פי הסוד אין להם לספור כלל אפילו בלא ברכה. (ע"פ הלכה ברורה, ילקוט יוסף ואחרונים)

הרב רועי גונן כותב את מדור ההלכות באתר הלכות נוספות כנסו לאתרנו: Rabenu.com

אלו אנו למדים שהתורה מחפשת את שלימות חיי הציבור אך אולם יש להתבונן מדוע מצות אלו שייכות לפרשת 'קדושים', מה ענין שלימות החברה נוגע לענין קדושה.

מבארים המפרשים כי באמת ענין של 'קדושה' הוא התרוממות מעל נטיות הגוף הטבעיות. ואכן הנטייה הטבעית של האדם היא 'אהבת עצמו'. ישנם דברים שבהם האדם מוצא סיפוק רב, כגון לדבר בגנותו של חבירו, שבזה הוא מחזק את מעמדו לעומת חבירו. ולפעמים אהבת עצמו מורה לו היתר לקחת ממון שלא בדרך ישרה, כגון בגניבה או גזילה, ואפילו הוא מוצא היתרים לעצמו, שבאופן זה לא נורא אילו אני ארויח משהוא וחבירי יפסיד; כי יש לו הרבה. כך בני אדם מחפשים תמיד את טובת עצמם מבלי לחשוב על הצד השני של חבירו. וכאן באה התורה ודורשת 'קדושים תהי' תתורמם מעל הנטיות הטבעיות שלך, לא רק בעניינים של 'קדושת המאכלים' או קדושת חיי משפחה, אלא בנוסף לכל אלו גם בחיים הכלליים של החברה, לחיות את אהבת הזולת ולהרגיש עימו 'כמוך'. דבר זה מצריך הרבה התרוממות מעל נטיות הגוף ותאוותיו. וככל שהאדם יותר דבוק במצוות אלו, ומיישר את מידותיו, הרי זה מקדש את גופו, שאינו נמשך אחר תאוות הגוף, ואכן דוקא מצוות אלו הם עושים את האדם מקודש.

בספר 'זכרון מאיר' מביא את דברי חז"ל בתורת כהנים אמר רבי אליעזר בן עזריה מנין שלא יאמר אדם אי אפשי לאכול בשר חזיר, אי אפשי ללבוש

המילים "הריני בא לקיים מצוות עשה" כיון שספירת העומר היום היא מדרבנן.

מצות ספירת העומר צריך לספור אותה בשפתי ו להוציאה בפיו ולא מועיל שסופר בהרהור, ולכן אם ספר בהרהור לא יצא ידי חובה וצריך לחזור ולספור בפה. ולכתחילה צריך להשמיע לאזנו ואם לא השמיע לאזנו אלא ספר בשקט יצא ידי חובה.

עוד נחלקו רבותינו הראשונים לענין מצות ספירת העומר האם היא מצוה מתמשכת לכל זמן הספירה או שכל יום ויום זה מצוה בפני עצמה.

ושוש מחלוקתם מה כוונת התורה שכתוב "שבע שבועות תמימות תהינה" (הפירוש המילולי של המילה תמימות זה שלימות, היינו שבע שבועות שלמות לספור).

דעת בעל הלכות גדולות שכל מצות ספירת העומר זה מצוה אחת מתמשכת ולכן אם חסר יום אחד ולא ספר (לא בלילה ולא ביום) אינו יכול לספור את הימים הבאים בברכה כיון שחסר כאן "בתמימות" היינו בשלמות הדבר, ולכן ימשיך לספור שאר הימים בלא ברכה.

אולם דעת הרא"ש וכן דעת ר"י בעל התוספות שכל לילה (עם היום שאחריו) זה מצוה בפני עצמה, והכוונה "תמימות" זה שייספור כל יום היינו לילה והיום שאחריו וזה נקרא שלם לענין אותו היום עצמו, ולכן לפי שיטתם אם החסיר יום אחד ולא ספר (לא בלילה ולא ביום) בכל זאת יכול לספור בהמשך הימים הבאים את העומר בברכה, שכן מה שהפסיד אתמול זה אינו שייך להיום, שכל יום ויום הוא בפני עצמו ואתמול זה מצוה בפני עצמה והיום זה מצוה בפני עצמה.

מרן בשולחן ערוך (סימן תפט' סעיף ח') פסק שאם אדם החסיר לילה ויום ולא ספר יספור בשאר הימים בלא ברכה כיון שספק ברכות להקל. במה דברים אמורים, ששכח לילה ויום שאחריו אבל אם לא ספר בלילה ונזכר ביום למחרת בבוקר או בצהרים יספור בלא ברכה ושאר הימים הבאים יכול לספור בברכה לכולי עלמא.

פינת ההלכה

פרשת קדושים

הלכות ספירת העומר

כתוב בתורה (ויקרא פרק כג' פסוקים טו-טז) "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום".

וכתב בספר החינוך (מצוה רעג) טעם המצוה כיון שכל עיקרן של ישראל זה לשמור את התורה וללמוד אותה שכן בזכות התורה נבראו שמים וארץ וכן זה הסיבה והעיקר שנגאלו בני ישראל ממצרים לשמור את התורה וללמוד אותה, לכן נצטוו ישראל למנות את הימים ממחרת יום טוב ראשון של פסח עד נתינת התורה להראות בנפשנו את החפץ הגדול אל היום הנכסף והנכבד ללבנו, כמו שעבד שואף אל המנוחה לעת ערב כדי שיוכל לנוח מעבודתו כמו כן אנו סופרים מתי יבוא יום קבלת התורה שהספירה מראה שכל ישעו וכל חפצו של האדם להגיע לזמן הזה, עכ"ל ספר חינוך.

רבותינו הראשונים נחלקו בזמן הזה שאין לנו בית מקדש ולכן אין אנו יכולים להקריב קרבן העומר האם ספירת העומר היא מדאורייתא או מדרבנן:

דעת הרמב"ם והרי"ף שמצות ספירת העומר היום היא מדאורייתא, אולם דעת רבינו ישעיה וכן דעת הר"ה והרשב"א וכן עוד ראשונים כתבו שהיום מצות ספירת העומר היא מדרבנן וכן נראה שדעת מרן השולחן ערוך,

ולכן פסק הרב עובדיה יוסף בספרו חזון עובדיה "יום טוב" (עמוד ריד') שכאשר אדם אומר את ה'לשם יחוד' לפני ספירת העומר ראוי שישמיט את

הגלוי בהבנת המוח ויכולותיו: למידה, קליטה, מיון, קטלוג, שליפה, מודעות, רגשות, מוטוריקה, עצבים, חושים ועוד. ראוי לציין נתון מדהים אחד מני רבות - מספר הדרכים שבהן עובר המידע במוח האדם גדול יותר ממספר הכוכבים בגלקסיה.

שאלה ד: האם משהו חכם ייצר משהו 'סתם'? אולי גבעת חול על חוף הים עושים סתם, אבל חללית לא יוצרים סתם, בלי סיבה ובלי מטרה. לכל דבר מתוחכם יש תפקיד חכם.

עוד אחת: אם הבנו שמי שיצר את העולם והאדם הוא סופר-חכם, אינטליגנט ובעל יכולות שלעולם לא נשיג, ואם הבנו שלכל שבב במחשב יש תפקיד ולכל בוכנה ברכב יש מטרה - מהי המטרה ביצירת אדם בעל מוח מתוחכם, לב שאינו מפסיק לעבוד, ריאנות שעובדות כמפעל לטיהור אוויר, כליות המעכלות את האוכל ועוד כמה דברים 'קטנים' כמו ורידים, עורקים, תאי דנ"א, מערכת עצבים ועוד?

בליל הסדר ישבנו המוני בני ישראל חגיגיים ושמחים וחגגנו את החג בסביבה המשפחתית. ליל סדר כזה ראינו אצל אבותינו, שאף הם ראו אצל אבותיהם והם אצל אבותיהם - מסורת שנשמרת 3,300 שנה מזמן יציאת עם ישראל ממצרים; אז חגגו בפעם הראשונה ליל הסדר, ואז גם נתן הבורא את התפקיד והמטרה - יציאה משעבוד לרווחה גשמית ורוחנית, ששיאה היה קבלת התורה בהר סיני.

מובא בתורת הסוד שעל כל יהודי ויהודייה בכל דור ודור לצאת ממצרים. לצאת מהקבעון המחשבתי, מהעצלות, מהמידות השליליות ומרדיפת הגשמיות. האדם שישכיל לרומם את חייו מעל שיטפון היומיום וידע להעניק משמעות עמוקה למעשיו, ירגיש לפתע שהוא מוצא את עצמו, שהוא ממלא את נפשו באנרגיות ויש תכלית למרוץ החיים שלו. בימים אלו נלמד על עברנו ונתכנן את עתידנו.

הרב יהודה שמעוני מגיד שיעור בישיבת אור דוד
למגוון הרצאות הרב כנסו לאתרנו: Rabenu.co.il

ארבע קושיות... ועוד אחת

שאלה א: האם יש מוצר פיזי ללא יוצר? בוודאי שלא. כל מוצר - כיסא, שולחן, מחשב וחללית - יש לו יוצר או יוצרים שתכננו והוציאו אותו לפועל.

שאלה ב: האם נכון לומר שככל שהמוצר מתוחכם יותר הוא מוכיח על חכמה ויכולת גדולות יותר של היוצר? בוודאי שכן. עשיית שולחן אינה מצריכה חכמה גדולה וכל נגר יכול להרכיב פלטה בעלת ארבע רגליים. לעומתו המחשב מתוחכם יותר ומורכב הרבה יותר. ובניית חללית בוודאי מצריכה משאבים סופר-מיוחדים הכוללים השקעה של מיליארדי דולרים, איחוד כוחות של מומחים בתחומים שונים ושנים של עבודה וניסיונות עד לבניית המוצר המושלם.

שאלה ג: האם יש מוצר פיזי מתוחכם יותר מהמוח האנושי? נראה שלא.

100 מיליארד ניוורונים יוצרים יותר מ 100 טריליון סינפסות העובדות בצורה מסונכרנת ומדויקת במוח שמשקלו רק כ 1.4 ק"ג ושרובו מים. למרות שנים של לימוד ומחקר מודים כל המומחים שרב הנסתר על

רוצה לטעום טעמה של תורה?

הנך מוזמן לבוא וללמוד בישיבתנו הקדושה בדאשות

הרה"ג דניאל זר שליט"א

ביחד עם צוות נרחב של תלמידי חכמים ואברכים

המלמדים ומרוחמים את בני הישיבה בתורה

ויראת שמים עם יחס אישי ומתוך הארת פנים

ארוחות ברמה גבוהה, חדרי מהורים נקיים וממוזגים,

יציאה לטיולים ובריכות, מחנה קיץ ועוד.

☎ 03-5701212

📍 המכבים 108 בני ברק

✉ info@rabenu.com

זכות העלון יעמוד:
לע"נ רבקה בת יוכבד וגילה בת רבקה
לרפואת שלמה פרג' בן ג'ון ג'ון
להקדשת העלון ניתן לפנות למשרדי הישיבה

העלון יוצא לאור ע"י מוסדות "אור דוד" בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א
כתובת: רחוב המכבים 108 בני ברק. ת.ד. 875
טלפון 03-570-12-12 פקס: 03-5706175
כתובתנו באינטרנט: Rabenu.com מייל: info@rabenu.com

